

จุดประกาย

6

'อนันต์' หง่อมสนิท
ด้วยเวทมนตร์ซอลลิวิต

ปีที่ 9 ฉบับที่ 2892 วันพุธที่ 21 สิงหาคม พ.ศ. 2539

จารุพงษ์ ทองสินธุ์ บาดแผลไม่จางหายของ 6 ตุลา(1)

นี่คือ บาดแผลหนึ่งของเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519...
เป็นเวลา 20 ปีแล้วที่ลูกชายหายไป แม่แต่เงาของเขา...
ก็ไม่เคยแทรกเข้าสู่ชายคาบ้าน ยุวดี มณีกุล เสนอเรื่องราว
ของ 'จารุพงษ์ ทองสินธุ์' ชายผู้หายไปพร้อมกับ
ความรุนแรงเมื่อ 20 ปีก่อน โดยสนทนากับผู้เป็นพ่อและแม่
ซึ่งรอคอยการกลับมาของลูกชาย... ทุกๆ วัน

คอนลูกก็ยะตัวเล็ก ๆ
เราบอกว่าจะเอาดวงจันทร์
พอบอกเขาไม่ได้ สูง" พ่อจินดา เล่าถึง

พ่อบอกเขาไม่ได้ สูง" พ่อจินดา เล่าถึงชีวิต
ลูกชายคนโตด้วยสำเนียงใต้
แววตาตั้งลึกสู่ห้วงอดีต

ภาพที่ครอบครัวยังไม่อาจลืม

สักเพียงสองเดือน...
'ตุลาคม' ก็จะทำให้เห็นภาพ
เขียนพร้อมกันพร้อมรอย
อดีตที่ไม่รู้จบยุคที่แรกในความ
ทรงจำของหลายชีวิตกว่า 20 ปี
ที่วันเวลาได้ถ่มกับประวัติศาสตร์
ให้หลังไหลเหมือนสายน้ำ
แต่ ณ ที่หนึ่งยังมีเรื่องราว
เหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519
ฝังอยู่ในความทรงจำของพ่อแม่
แม่ชราผู้ใกล้ชิด 'การรอกอย'
เขียนถูกตีสนิท และประหังชีวิต
ด้วย 'ความหวัง' หวังนั้นคือ
การได้พบหน้าลูกชายคนโต
ที่หายไป
หายไป ไม่กลับมาก...

บทที่ 1 : ลูกชายได้ดวงจันทร์
 پایแก่ของวันปลายเดือน
กรกฎาคม พ.ศ.ปัจจุบัน...กลิ่น
สายชวสวนหอมร่วมกามสายลม
อ่อน
ชายหญิงสูงอายุคู่หนึ่งเดิน
เคียงกันมาก ในมือถือกระป๋องสีดำ
เก่าคร่ำคร่าและเครื่องมือทำสวน

จินดา-ลิ้ม ทองสินธุ์ พ่อแม่ผู้รักครอบครัว

เสื้อคอของเข็บบอกไม้โตสเปล่า

วัยปี
ทุกครั้งที่เห็นย่าไปเยี่ยม
ผมซึ่งรู้สึกเหมือนเห็นไปบวชเสื้อคอของเขา
คล้ายวิญญาณของเขาร่วงลงยังราวอเนกพรายของพลา
ธา สังก
แม่เว้าชะงากกับยี่สิบปี
แก่กาของทุก
อะบะ-ดับใบโตใจของพญายูทสิงไปตลอดกาล
ยังสำหรับช่วงธรรมศาสตร์แล้ว
วีกรรมกล พญาของทุก
ดีเยี่ยมเสียสละชีวิตปกป้องชีวิตของผู้อื่น
อะชอชาก้าวเข้าไปเยี่ยมบ้าน
และ-ฮาวีออย
ใบประวัติศาสตร์ตามาตั้งของมหาวิทยาลัยของว่า
(ส่วนหนึ่งของคำนำโดยจารุพงษ์ ทองสินธุ์ เขียนขึ้นโดยผู้ต้องหาคดี
6 ตุลา ตามหนังสือ 'จุดดำ 6 ตุลาคม' สมย.)

นายจารุพงษ์ ทองสินธุ์

โครงการ ห้องประชุมจารุพงษ์ ทองสินธุ์
คณะกรรมการประสานงาน 20 ปี 6 ตุลา จะจัดสร้างห้องประชุม
จารุพงษ์ ทองสินธุ์ ขึ้นที่บริเวณชั้นสอง ตึกกิจกรรม มหาวิทยาลัยธรรม
ศาสตร์ โดยได้รับบริจาคห้องประชุมเดิมขององค์การนักศึกษามหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ เพื่อให้คนรุ่นหลังได้ใช้ประโยชน์ต่อไป
ภาคแล้วเสร็จทันวันเปิด 6 ตุลาคม 2539 ทั้งนี้งบประมาณ
ในการซ่อมแซมจากการระดมทุนของกลุ่มเพื่อนเก่ารหัส '18' ร่วมกับ
กับจารุพงษ์ ทองสินธุ์ ในวงเงินประมาณสองแสนบาท ภายในห้องประชุม
จะติดภาพและเรื่องราวเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 รวมทั้งผู้เสียชีวิต
จากเหตุการณ์ครั้งนั้น

ข้างในการบ่งชี้ถึงตัวบวกร
มิ่งยุคที่เพิ่งถูกปลิดจากชีวิต
ได้ไม่ทันก่อนหน้านั้น เสื้อเจ็ด
สีน้ำเงินเข้ม กางเกงสีน้ำตาล
พร้อมรองเท้าบูทครึ่งแข้ง
คือชุดแต่งกายของทหารทั้งผู้
วีรกรรมในมือปืนบวชของ
วีรกรรมที่ผ่านทั้งระยะเวลา
อันยาวนาน เล่าเช่นวีรกรรม
เนื้อและดวงตาสะท้อนรอยอดีต
บางอย่างที่คงไม่สึกหายไปจาก
ชีวิต ทั้งสองพักวิญญาณอยู่ใน
เรือนกายสูงใหญ่ด้วยห่วง
กระฉับกระฉ่างเพียงชาวสวนทั่วไป
ในคำบอกลำนำ ย้ำภาพพระแสง
จังหวัดสุราษฎร์ธานี ไม่มีใครไม่
รู้จักชาวสวนชาวจีน ผู้ซึ่งครั้งหนึ่ง
ได้สูงเสียดฟ้าขายไม้ในเหตุการณ์
ล้อมปราบนักกิจกรรมที่มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม
2519 ใครๆ ต่างเห็นใจ จินดา
และ ลิ้ม ทองสินธุ์ และไม่มีภาพ
เด็กชายตัวน้อยของพ่อแม่ที่ชื่อ
จารุพงษ์ ทองสินธุ์
เสียงร้องเรียก 'ลูกเขี่ย'
ยังกังวานอยู่ในหัวใจพ่อแม่ตลอด
ครึ่งชีวิตที่เหลือ-หลังจากนั้น
"ตอนลูกเขี่ยตัวเล็ก"
เขาบอกว่าอยากจะทำสวนจันทร์
พ่อบอก เขาไม่ได้ สูง" พ่อจินดา
เล่าถึงลูกชายคนโตด้วยสำเนียงใต้
แววตาตั้งลึกสู่ห้วงอดีต
คำเรียกขาน 'ลูกเขี่ย'
มาจากคำเต็มในภาษาไทท้าว
ว่า 'เจ้าเขี่ย' อาจตั้งให้สมัยแรก
เกิด ผู้เป็นแม่แปลความหมาย
ให้ฟังว่าหมายถึงข้าวต้ม
ก่อนหน้านั้น พ่อจินดาเข้ารับ
ราชการเป็นครูเมื่อปี พ.ศ.2483
ได้เข้าพิธีสมรสกับแม่สีมชาสวน
ชานนแต่เมื่อ พ.ศ.2499 และ

จุดประกาย

• ต่อจากหน้า 1 •

20 ปี: การรอคอยยังไม่สิ้นสุด

ในปีถัดมาทั้งคู่ได้หย่าร้างกันกลายเป็นชาย-สองมีให้หลังถูกสาวคนที่สองจึงตามมา เช่นเดียวกับลูกชายคนที่สาม "วงแหวน" ที่ซึ่งห่างคนรองเพียงสองปี ไม่นานนักปี พ.ศ.2505 แม่เลี้ยงได้ให้กำเนิดลูกชายคนที่สี่ "ภูณงค์"

หลังจากสี่พี่น้องเติบโตมาด้วยกันอย่างใกล้ชิด พ่อแม่ก็มีมอบใจอย่างเต็มที่ให้เป็นขวัญที่เมื่อปี พ.ศ.2514 ให้ชื่อว่า "ใหม่" พ่อเป็นครูที่ส่งลูกทุกคนให้เรียนที่กรุงเทพ เราเลี้ยงลูกไม่เครียดลูกเลย ไม่เคยใช้คำพูดเหยียดหยามกับลูก แล้วลูกทุกคนไม่เคยทำให้พ่อแม่ใจ ถ้าครูบ้างก็ไม่เคยเลี้ยงยิ่งลูกก็ช่วยพ่อแม่ทำงานบ้านทุกอย่าง ซนไปในสวนนี่เขาก็สร้างพ่อจันทนาเลี้ยงหมา เพิงผักเล็กๆ ในสวนเอาไปที่ยังคงอยู่และใช้การได้ดีในปัจจุบัน

เด็กชายจตุพรอยู่ในวัย 5 ขวบ มีนิสัยรักการอ่านหนังสือเป็นชีวิตจิตใจ ขณะเดียวกันก็ชอบเล่นลูกกอล์ฟเพื่อนร่วมวัย เด็กชายไม่เคยพูดว่า ใครเ็นอยากเป็นอะไร แต่ผู้เป็นพ่อแม่เองเห็นอุปนิสัยบางอย่างในตัวลูก

พ่อรู้ว่าเขาชอบเป็นผู้นำ เพื่อนเวลาเล่นกันเป็นคนจัดเขตแบ่งทีม เขาเป็นนักกีฬาของโรงเรียนด้วย แต่เป็นนักกีฬาที่หัวไม่เง่ เพราะเขาอ่าน เขาชอบอ่านหนังสือ 4 กิตี้นมาอ่านหนังสือตั้งแต่สี่ขวบ นี่มันกีฬาด้วย เพราะแค่ชอบไปหาเปิดคอร์ดกีตาร์ พ่อจินตนา ด้วยความเขินเด็กชายจตุพรก็ช่วย

นำเสียงขุ่นๆ แว่วของกางเกงผู้ใหญ่นำเขามาเล่นกีตาร์ด้วยความเร็วเด็กโตบนพื้นฐานการอบรมสั่งสอนจากพ่อแม่ให้ลูกรักความ

ประวัติการศึกษาของจตุพรพงษ์ ทองสินธุ์

ใบสมัครเข้าศึกษาชั้นปริญญาตรี

ชื่อ นามจริง THONGSIN NONGSONG นามสกุล ทนงสินธุ์ เลขที่ 11111111

ชื่อภาษาอังกฤษ THONGSIN NONGSONG เลขที่ 11111111

ชื่อภาษาอังกฤษ นามสกุล NONGSONG เลขที่ 11111111

ชื่อภาษาอังกฤษ นามสกุล NONGSONG เลขที่ 11111111

ชื่อภาษาอังกฤษ นามสกุล NONGSONG เลขที่ 11111111

ชื่อภาษาอังกฤษ นามสกุล NONGSONG เลขที่ 11111111

ชื่อภาษาอังกฤษ นามสกุล NONGSONG เลขที่ 11111111

ชื่อภาษาอังกฤษ นามสกุล NONGSONG เลขที่ 11111111

ชื่อภาษาอังกฤษ นามสกุล NONGSONG เลขที่ 11111111

ชื่อภาษาอังกฤษ นามสกุล NONGSONG เลขที่ 11111111

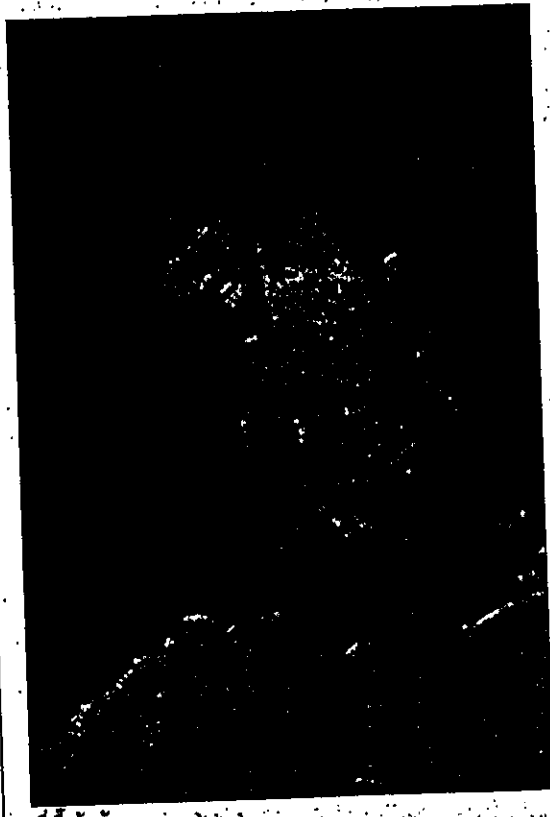
ชื่อภาษาอังกฤษ นามสกุล NONGSONG เลขที่ 11111111

ชื่อภาษาอังกฤษ นามสกุล NONGSONG เลขที่ 11111111

ประวัติการศึกษาจากโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา...

วันที่สอบ ..... ปีการศึกษา .....

พี่เลี้ยงรุ่นน้อง

“ลูกพี่เขยเขาเคยบอกว่า ถ้าเรียนจบธรรมศาสตร์แล้ว จะบวชไฟ แต่แม่ก็ไม่ให้เห็น” แม่เลี้ยง เขยขึ้นด้วยเสียงขมขื่น ระหว่างใช้ชีวิตภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทางบ้านส่งเงินมาให้ใช้เดือนละสองพันบาทเป็นค่าใช้จ่าย ค่าเช่าหอพัก รวมทั้งค่ากินอยู่ ถือได้ว่า เป็นนักศึกษาจากต่างจังหวัดที่ไม่เคืองใครในเรื่องเงินมากนัก หยาดเหงื่อจากการทำสวนและท่าแร่รับจ้างเก็บผักของแม่ รวมทั้งเงินเดือน การรับราชการของพ่อหวังเพียงผลกำไรจากการประกอบกิจการเล็กๆ ของลูกในวัยไม่กี่ปีซึ่งหน้า แต่ทุกสิ่งทุกอย่างตามฝันทั้งหลายคงจะไม่ทันตั้งตัว และเป็นสิ่งထောင့်นอกที่จืดจางที่ลูกพี่เขยของเขาต้องพบเจอและเผชิญ

(ติดตามตอนจบในวันพุธนี้ พบช่วงชีวิตของ “จตุพรพงษ์” จากคำบอกเล่าของผู้เป็นพ่อ และแม่ ที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 กระทั่งจตุพรไม่ จานิ่งวันนี และพบกับบทบันทึกของ ผู้เป็นพ่อที่กล้าบอกรหัสลับหัวใจ

พ่อรู้ว่าเขาชอบเป็นผู้นำเพื่อน เวลาเล่นก็เป็นคนจัดเขต แบ่งทีม เขาเป็นนักกีฬาของโรงเรียนด้วย แต่เป็นนักกีฬาที่หัวไม่เง่ เพราะเขาอ่าน เขาชอบอ่านหนังสือ อยู่ชั้นป.4 ก็ตี้นมาอ่านหนังสือตั้งแต่สี่สี่ ต้องจุดตะเกียงน้ำมันก๊าดอ่าน เพราะเครื่องปั่นไฟเขาเปิดตอนห้าทุ่ม

รายชื่อผู้เสียชีวิตวันที่ 6 ตุลาคม 2519
นาย.....
นาย.....
นาย.....

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา...
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา...
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา...

สิ่งสอนจากพ่อแม่ให้ลูกรักความเป็นธรรม ไม่เอาเปรียบคนอื่นผู้อื่น และพร้อมช่วยเหลือผู้อื่น พ่อแม่แม่ไม่รู้ว่าสิ่งเหล่านี้จะพาเขาไปให้ลูกเป็นได้หัวใจเพียงใด

ดวงจันทร์กับหงส์ฟ้ากำลังส่องแสงให้เด็กชาย...มันอยู่ไม่สูงอีกต่อไป

บทที่ ๑ : ลูกคือความหวังของแม่

เมื่อความรักความอบอุ่นที่พ่อจันทนและแม่มีให้ลูกไม่เคยหมดหายไม่ได้ช่วงเวลา เด็กชายจากรูขี้เหล็กเติบโตมาด้วยความฉันทงทางจิตใจ เป็นเด็กช่างสังเกต มีผลการเรียนอยู่ในระดับดี ไม่เคยมีเรื่องรักต่อกับเพื่อนเพราะคำสอนของพ่อแม่ที่ว่า เพื่อนนั้นเขาไม่รักกัน

เห็นทางการศึกษาของเด็กชายดูความเป็นนายจากรูขี้เหล็กในสถานวิทยาศาสตร์ตลอดทุกครั้งเมื่อถึงช่วงเวลาปิดเทอม นักเขียนจากสุราษฎร์ธานีนี้จะรีบเดินทางกลับบ้าน ใช้เวลาส่วนใหญ่อ่านหนังสืออยู่ภายในวัดบ้านดินแดง ซึ่งอยู่ใกล้บ้าน

นอกจากนี้ยังช่วยพ่อแม่ทำงานบ้านทุกประเภทโดยไม่เบื่องอน แม้แต่การทำกับข้าวก็เคยช่วยเป็นลูกมือแม่อยู่เสมอ อาหารจานโปรดของเขาคือต้มยำกุ้งแกงเขียวหวาน ส่วนขนมหวานเป็นสิ่งที่ไม่โปรดเท่าที่ควร

"ก่อนลูกก็เคยจ้างเรียนในกรุงเทพฯ แม่ก็ให้ทุนส่งขึ้นฝึกบาลีส่งทางไปรษณีย์มาให้เขากิน"

เมื่อลูกเริ่มเติบโต แม่เริ่มสั่งสอนลูกทุกคนว่า อย่าทำผิดคิด โดยเฉพาะหากถูกรักใคร่ชอบพอใครจะต้องไม่ทำให้ผู้หญิงเสียหายและต้องมีความจริงใจให้ อย่างไรก็ตาม แม่เริ่มขำขันยกย่องว่า ขอให้ลูกชายเรียนจบเสียก่อนจึงค่อยมาเรื่องความรักที่สัพพัญญูพ่อแม่อยากเห็นลูกในเพศบรรพชิตสักครั้ง

เรื่องนี้เป็นที่รู้กันดีว่าแม่ไม่ผ่าน ไม่รู้เรื่องอะไรเรื่องนี้เป็นที่รู้กันดีว่าแม่ไม่ผ่าน ไม่รู้เรื่องอะไรเรื่องนี้เป็นที่รู้กันดีว่าแม่ไม่ผ่าน ไม่รู้เรื่องอะไร

เพราะเครื่องบินไฟเขาปิดคอนหัวมุม

๑. น.ศ. ชั้นปีที่ 4 คณะรัฐศาสตร์ ม.ราชภัฏสงขลา
๒. นายภูผาพิทักษ์ ธีระบุณกุลชัย น.ศ. คณะบริหารธุรกิจ-บัญชี ม.ราชภัฏสงขลา
๓. นางสาววิรัช ธีระบุณกุลชัย น.ศ. คณะรัฐศาสตร์ ม.ราชภัฏสงขลา
๔. นายบุญภาค พลิกสมาน น.ศ. คณะรัฐศาสตร์ ม.ราชภัฏสงขลา
๕. นายพงษ์พันธ์ เทลมาสุต น.ศ. ม.ราชภัฏสงขลา
๖. นายศุภนิพัทธ์ เข็มทอง น.ศ. ม.ราชภัฏสงขลา
๗. นายภูษณ บวรศิริพิทักษ์ น.ศ. ม.ราชภัฏสงขลา
๘. นายสุรินทร์ ทองปลอด น.ศ. ม.ราชภัฏสงขลา
๙. นายอนุวัตร ช่างแก้ว น.ศ. ชั้นปีที่ 3 คณะเกษตรศาสตร์ ม.ธรรมศาสตร์
๑๐. นายไพฑูริย์ เตชะจิระพันธ์ น.ศ. คณะเกษตรศาสตร์ ม.ธรรมศาสตร์
๑๑. นายจตุรนต์ ทองสินธุ์ น.ศ. ม.ธรรมศาสตร์
๑๒. นางสาวกรรณิ จุลละศิริพันธ์ น.ศ. ม.ธรรมศาสตร์
๑๓. นายธัมมจตุรพงษ์ สาคา น.ศ. มวกีสล
๑๔. นายวีรพล โมภาสวีสัย น.ศ. มวกีสล
๑๕. นายสังข์พันธ์ เจริญสุข เติบโตมาที่นิคมการพาณิชย์ 1 คณะวิทยาศาสตร์
๑๖. นายวิศิษฐ์ ธรรมกุล นิสิตชั้นปีที่ 2 คณะรัฐศาสตร์ ม.จุฬาฯ
๑๗. นายอรรถวิษย์ ศรีสวาท น.ศ. วิทยาลัยกรุงเทพ
๑๘. นายณัฐ เขียวสิงห์ น.ศ. วิทยาลัยเพาะช่าง
๑๙. นายชัยพร ธรรมโรจนวงศ์
๒๐. นายสงวนพันธุ์ ชูแสง
๒๑. นางสาววิมลวรรณ ฟูทองใบสุรีย์
๒๒. นายศุภชัย ปิยกุลศักดิ์
๒๓. นายภูษณชัย ไทยนิตยภูมิธร
๒๔. นายสุรสิทธิ์ สุภาพร
๒๕. นายสุพจน์ พันธุ์ภาพสินธุ์

หมายเหตุ : ข้อมูลจากการสืบค้นของนิตยสาร นิตยสาร-คณะกรรมการประสานงาน 20 ปี 6 ตุลาคม

อาลัยรักจากพี่น้อง

นายสุรพงษ์ (สุรพงษ์) ธีระบุณกุลชัย (เกิดเมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๑๖ ปี ๓๖ ปี)

เกิดที่ตำบลทุ่งใหญ่ อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ประกอบอาชีพเป็นพนักงานขายประจำบริษัทเอกชน

มีครอบครัวประกอบด้วย ภรรยา ๑ คน บุตรสาว ๑ คน บุตรชาย ๑ คน

มีพี่น้องร่วมบิดามารดา ๑ คน

ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ เวลา ๑๖.๐๐ น. ที่โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี

พิธีศพจะจัดขึ้นในวันเสาร์ที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ เวลา ๐๘.๐๐ น. ที่วัดบ้านดินแดง ตำบลบ้านดินแดง อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี

พิธีศพจะจัดขึ้นในวันเสาร์ที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ เวลา ๐๘.๐๐ น. ที่วัดบ้านดินแดง ตำบลบ้านดินแดง อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี

นายสุรพงษ์ (สุรพงษ์) ธีระบุณกุลชัย (เกิดเมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๑๖ ปี ๓๖ ปี)

เกิดที่ตำบลทุ่งใหญ่ อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ประกอบอาชีพเป็นพนักงานขายประจำบริษัทเอกชน

มีครอบครัวประกอบด้วย ภรรยา ๑ คน บุตรสาว ๑ คน บุตรชาย ๑ คน

มีพี่น้องร่วมบิดามารดา ๑ คน

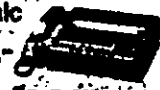
ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ เวลา ๑๖.๐๐ น. ที่โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี

พิธีศพจะจัดขึ้นในวันเสาร์ที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ เวลา ๐๘.๐๐ น. ที่วัดบ้านดินแดง ตำบลบ้านดินแดง อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี

กรุงเทพมหานคร

Panasonic
10,900.-
มีประกัน 3 ปี 24 ชม.
โทร. 02-250-1241

จดประกาย

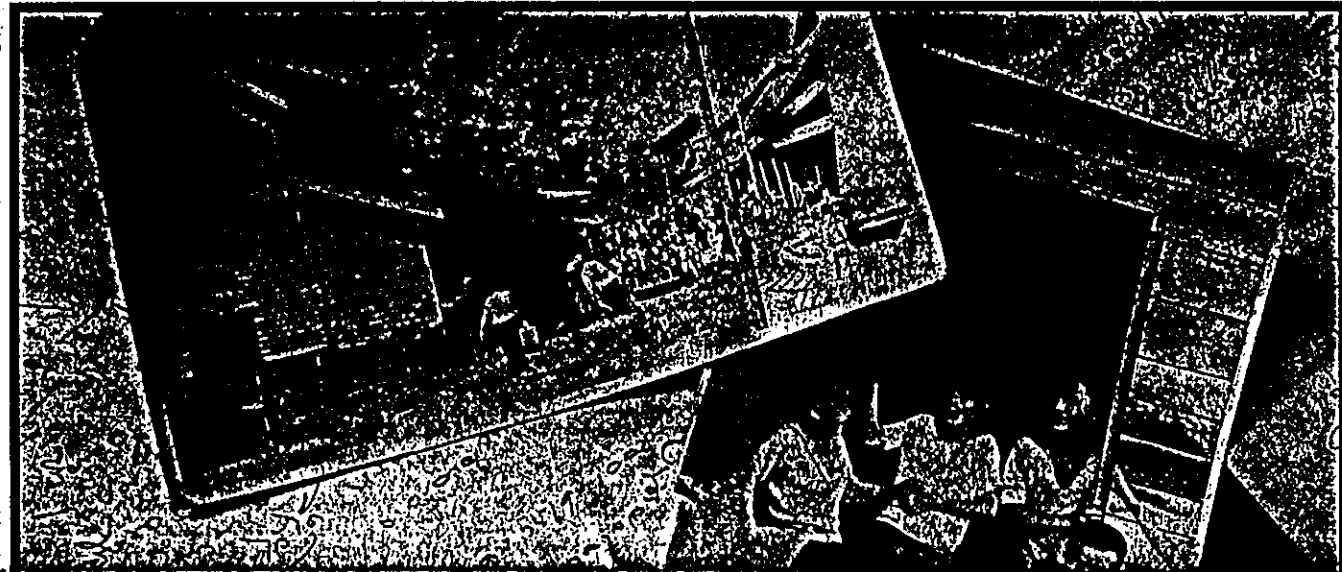

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา
รวมชาติ-ศิลปะคือครู **6**

ปีที่ 9 ฉบับที่ 2596 วันพฤหัสบดีที่ 22 สิงหาคม พ.ศ. 2539

จารุพงษ์ ทองสินธุ์

บาดแผลไม่จางหายของ 6 ตุลา(จบ)

ภาพของแม่คิต และแม่บ้านที่กรมการท่องเที่ยว

ภาคแม่ลาจากเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 20 ปีแล้วที่ถูกชายหายออกจากบ้าน
 ชาวไม่เคยได้รับ ร่างไม่เคยได้เห็น 'จุดประกาย' เสนอเรื่องราวของ จารุพงษ์ ทองสินธุ์ ตอนจบ
 หลังจาก ยวดี มณีโชติ สนทนากับพ่อและแม่ของจารุพงษ์ ซึ่งยังคงเกรงใจต่อการจากไปของลูกชาย
 และบ่งบอกเธออยู่ ทุกๆ วัน

บทที่ 3 : คำวิจารณ์ของชาวเมือง
 พ่อ - พ่อคิตเองก็สอนให้เรารู้
 ความเป็นธรรมต่อทุกคน ถ้าไม่มีความ
 เป็นธรรมตรงไหนให้ไปช่วย แม่เรา
 ก็ต้องมาช่วยลูกไปพระอย่างนี้
 แม่ - ตอนนั้นใจมันกลัว แม่สอน
 ลูกให้เป็นคนดี หัวลูกไม่เคยคือหัว
 ไม่เคยกลัวมาก พอเจอคนยื่นมือคือหัว
 ก็ช่วยเราคือโดยไม่ไปใกล้หัวของ
 แม่ลูกก็จะเป็นแบบนี้เป็นเพราะกลัว
 แม่คือสอนว่าอย่าไปขวางเพราะกลัว
 อยู่บ้าน เป็นอยู่แม่สั่ง ลูกก็บอก
 เขาไม่ทำแม่เลย เขาไม่ทำแม่ ถ้าเจอ
 แม่สักนิดลูกก็บะคงจะไม่เป็นอย่างนี้
 วันที่ 27 กันยายน 2519 ลูกก็เะ
 กลับบ้านบอกว่าวันที่ 6 ตุลา ลูกสอบ
 จะกลับวันที่ 11 ตุลาคม แม่ไม่ให้อ
 เป็นห่วง แม่ตั้งใจในตัวลู ลูจะไม่ใช่
 ทำให้แม่คิตหัว
 พ่อ - มาถึงมหาวิทยาลัยจากมาก
 คิตบาคี มีคนแะมาบ้านแะมาถึงลูก
 ก็บะถามออกป้ารถตกกัน แม่ให้คือ
 แต่ลูกเรียนหัวของมาก เขามออกไป

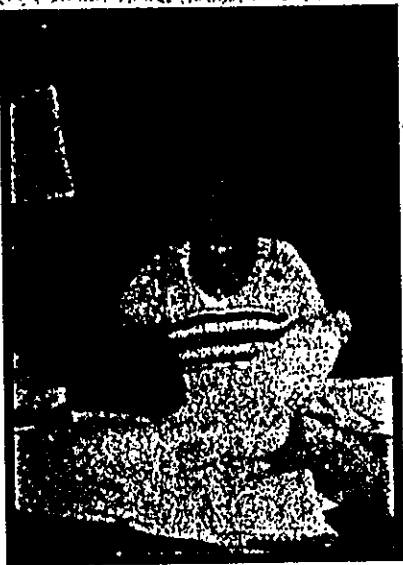
แม่มาคิต
 ทำไมคนอื่นเขาถึงได้ลูกมา ของเราไม่มี
 ขนาดลอยน้ำอยู่ในแม่น้ำเจ้าพระยาเขายังได้มา เขายังเอาศพ
 มาได้ เขาเอาลูกเราไปทิ้งไหน เขาพาของเราแล้ว เขาตั้งให้
 เราไปเอาที่ยังดี คนมันเลวไม่ปึกถึงหัวอกคนอื่น พ่อแม่
 ลงทุนไปตั้งใจให้ลูกเป็นคนดี ให้ลูกอนาคตสดใส
 นีคือความตั้งใจของพ่อแม่ มันใลยิ่งกว่าอะไรทั้งหมด
 คือใจพ่อแม่

เป็นไรแม่เอาหัวรอด เวลาลูกไปทูล
 ก็บะที่กรุงเทพฯ จะไม่พิกกับลูกที่หอ
 แะมาคิงหน้า บางทีลูกไปอยู่ไปทำงาน
 ที่มหาวิทยาลัยพ่อก็บะคอยลูกอยู่
 อย่างนั้น ลูกก็บะเคยพาไปธรรม-

ศาสตร์ พาไปกินหมอยทอดที่ท่า
 พระจันทร์เราชอบกินอย่างนั้น
 แม่ - ตั้งแต่ไปอยู่ปริศนาเรา
 เขียนจดหมายกลับบ้านเดือนละ 2 ฉบับ
 ตอนหลังเราเขียนแค่ฉบับเดียวเรา

บอกว่าบ๊วยปู่ พ่อเขากับบอกว่าจะ
 ประชุมสัก 10 วันได้ ตอนนั้นแม่ไปท
 เขาที่กรุงเทพฯ วันที่ 25-27 กันยายน
 เห็นมีรูปลูกบะลงหนังสือพิมพ์ด้วย
 เขาเอาหนังสือไปยื่นให้อะไรไม่รู้ตอน

เดือนสิงหาคม
 พ่อ - วันที่ 6 ตุลา พ่อเห็น
 เหตุการณ์ในโทรทัศน์ ได้ยินเสียงปืน
 ดังในธรรมศาสตร์ ก่อนหน้านั้นก็ฟัง
 วิหของสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่ง

'บ๊วย' คนขยันของบ้าน

ประเทศไทย พอฟังก็รู้ว่าทางการ
 เขาจะเอาวิธีแล้ว วิหของท่า
 เขาคือปลัดกระทรวงแล้ว ลูกคือ
 ราชบัณฑิตยสถานในเขตหลวงค้อ
 ศึกษาศาสตร์แล้วก็ให้ทางราชการ
 ปรามนักศึกษาระดับศึกษาศึก
 สภาบะของชาติ แล้วก็มีรูปภาพว่านัก
 ศึกษาบะหัวพระบรมมา แต่บะคือ
 คิมก็บะงัดบะกับบะทำไม่ได้ทำ พวก
 ลูกคือราชบัณฑิตยสถาน ที่เห็นบะค
 นักศึกษาไม่ได้บอกให้เจ้าพนักที่ฟังว่า
 ออกบะจะได้ดี บะคือเรื่องใหญ่รัฐบาล
 คนไม่อยู่แล้ว บะมีเรื่องฝ่ายไหนเป็น
 ฝ่ายไหน สักบะบะบะหัวบะบะบะบะ
 มันบะบะบะบะ เราบะบะบะบะบะ
 ฟังบะบะบะบะบะบะบะบะ
 เราบะบะบะบะบะบะบะบะ
 ที่บะบะบะบะบะ
 แม่ - วันที่ 27 กันยายน แม่ไป
 แะมาคิงหน้าก็ให้บะบะบะบะบะ
 ธรรมคิงบะบะบะบะบะ
 เขาคือคิมคิมคิมคิม แสดงว่า
 เขาคือคิมคิมคิมคิม
 พ่อ - วันที่บะบะบะบะ
 นักศึกษา บะบะบะบะบะบะบะ
 แต่บะบะบะบะบะบะบะ
 ที่สถานีไปบะบะบะบะ

